

El país dels cecs - Víctor Garcia Tur

L'any 2018 es va modificar el jurat del premi de contes Mercè Rodoreda, que va passar a tenir majoria femenina. Els resultats són a la vista. Després que a la contracoberta dels anteriors llibres guanyadors hi predominés l'adjectiu "quotidià" (ho he verificat), aquest any s'ha endut el premi un llibre que té les característiques oposades: els contes es configuren a partir de citacions, versions i palimpsests, transcorren en altres èpoques i altres continents, i hi abunden els fenòmens fantàstics o com a mínim estranys. L'altra novetat és que, al contrari que en les sis edicions precedents, el guanyador, Víctor Garcia Tur, pertany al gènere masculí.

Els sis contes que formen el llibre tenen mides prou variades. Hi trobem dos *divertimentos*, dos experiments i dos que superen les seixanta pàgines. Centrem-nos en aquests darrers. El que obre el volum i que dona títol al llibre, *El país dels cecs*, desenvolupa una hipòtesi singular: l'escriptor Borges, d'origen català, es va exiliar a Argentina el 1939. Autors de llibres com *Fervor de Barcelona*, *El jardí dels corriols que forquegen* i *Història Universal de la Infàmia* (que inclou un text sobre el general Queipo de Llano), Jordi Borges viu a Buenos Aires, però no amb María Kodama, sinó amb l'atent Roberto. Narrat en primera persona per un català que el visita als anys setanta, el conte incorpora escenes que combinen dosis elevades d'humor i de versemblança.

El final és borgesiana en la concepció, si bé shyamalania en la realització.

Tanca el volum l'altre conte llarg, *L'iceberg de la teoria*. El punt de partida és que Charles Dickens va escriure *Moby Dick* a partir d'un esborrany de Melville. Com en el conte protagonitzat per Borges, aquí també es produeix un fenomen fantàstic, en aquest cas els viatges en el temps, que fan possible que els lectors puguin conèixer -fins i tot en sentit bíblic- autors traspassats. Aquests avenços transformen la forma d'encarar-se amb la tradició, ja que creen línies temporals alternatives en què s'ha alterat elements biogràfics d'autors d'anomenada. El títol fa referència a la teoria de l'iceberg, encunyada i batejada per Ernest Hemingway, el qual també té un paper *-also starring-* en el conte.

En els contes de Víctor Garcia Tur coincideixen la perícia narrativa, l'homenatge literari i les metàfores antropològiques. El mateix succeïa a les novel·les *Els ocells* (un Hitchcock de la Catalunya interior, amb unes tietes que fan de germanes

Brönte) i *Romanents*, un apocalipsi generacional (en el bon sentit) farcit de citacions sobre sectes herètiques. Garcia Tur és dels pocs autors que domina l'ofici i alhora es pren seriosament la missió d'eixamplar els límits de la ficció.

Dissenyador gràfic, es responsabilitza de les cobertes dels llibres i tendeix a incorporar jocs tipogràfics en l'interior que, com en aquest últim llibre, prolonguen el conte més enllà del final. Al contrari que altres autors de la seva generació, Víctor Garcia Tur (Barcelona, 1981) manté la fe en els premis literaris i en les editorials consolidades. Guanyador del premi Documenta amb el recull de contes *Twistanschauung*, del Marià Vayreda amb *Els ocells* i del premi Casero amb *Els romanents*, està incrementant el ritme de publicacions sense que la qualitat se'n ressenti.